

ARŞİVDEN BİR İHSAN FAZLIOĞLU YAZISI:

"ŞEKLÎ BENZERLİKLER, FİKRÎ BENZERLİK GEREKTİRMEZ"

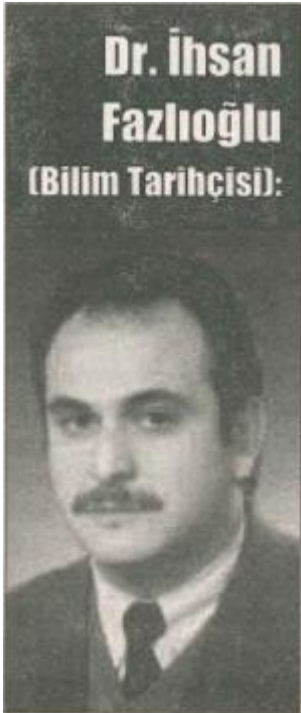
İhsan Fazlıoğlu'nun Gerçek Hayat dergisinin 6 Haziran 2003 tarihli sayısında yayımlanan yazısını tekrar düzenleyerek fazlioglu.blogspot.com okurlarının istifadesine sunuyorum.

1908-2010 yılları arasında yayınlanmış İslamcı dergileri gün yüzüne çıkarma ve inceleme hedefiyle 2013 yılında İlmî Etüdler Derneđi (İLEM) çatısı altında çalışmalarına başlamış İslamcı Dergiler Projesi'ne (İDP) metne aktarmış olduğum yazının taranmış versiyonunu sağladığı için teşekkürü bir borç bilirim.

Yararlı olması dilekleriyle.

Muhammet Negiz

"ŞEKLÎ BENZERLİKLER, FİKRÎ BENZERLİK GEREKTİRMEZ"

Bir medeniyetin anlam/manevî derinliğini değer ve resim dünyasının terkibi/birlikteliği oluşturur. Resmi, içerisinde gömülü bulunduğu değerleri dikkate almaksızın, başka bir medeniyetin diline tercüme etmeye çalışmak tahrib ve tahrifi doğurur. Bu ilke çerçevesinde bir medeniyette varlık kazanmış herhangi bir bilgi tarzını, yalnızca şekli benzerliklere, çeşitli andırışmalara dayanarak, başka bir medeniyetin kavramlarıyla ifade etmeye çalışmak, mecazî seviyesi dikkate alınmazsa hakikat sanılacağından, ilginç, bir o kadar da ilmî-olmayan sonuçlara yol açar. Çünkü şekli benzerlikler, zorunlu olarak, fikrî benzerlikleri gerektirmez.

İslam medeniyetinde varlık kazanmış **ilm-i hiyel** ya da **ilm-i âlât-i ruhâniyye** adlı bilim dalı ilkece, kadim felsefede önemli bir sorun olan boşlukun (halâ) var-olmadığını göstermek üzere icad edilen aletlere ilişkin bilim dalıdır. Bu sorun açısından hiyel

<https://fazlioglu.blogspot.com/2020/02/arsivden-bir-ih-san-fazlioglu-yazisi-sekli-benzerlikler-fikri-benzerlik-gerektirmez.html>

fizik biliminin (ilm-i tabîi) bir alt-dalı iken, kullanılan değişik aletlerin büyüklükleri ile çeşitli niceliksel durumlarını belirlemek bakımından da geometrinin (ilm-i hendese) bir alt-dalıdır. Kısaca dendiği hiyel, tedbir anlamında, matematik ya da fizik bilimlerinde ulaşılan bir sonucun birbirine mutabakatını her iki bilim dalından yardım alarak tersim ve temsil yoluyla denetleme ve kanıtlama işleminin adıdır. Bu bilimin bir gayesi de, icad edilen aletlerin ilginçliğinden istifade ile nefsi mutlu etmek ve rahatlatmaktır.

Şu anda ilk sibernetikçi olarak kabul edilen Ebul-iz İsmail bin ar-Razzaz el-Cezeri 1205-1206 yıllarında yazdığı “Kitab-ül’-Camü Beyne’l-İlm-i ve’l-amelen-Nafi’ Fi Sinaat’l-Hiyel” adlı kitabı niçin sonraki yüzyıllar boyunca niçin bir Terminatör’ün öncüsü olmadı? Ucunda Terminatör olmayan bir bilim hikâyesine göz attık.

Bugünkü anlamda “robot” tasavvurunun ortaya çıkması için, her şeyden önce mekanik-otomatik kavramlarını içeren bir tekhn-logos zihniyeti; bu zihniyetin dayandığı dünya resmi ile bu resmi besleyen bir değer dünyasına sahip olunması gerekir. Bu şema, bazı barçalarına hem de ayrıntılı bir şekilde tesadüf edilmekle

Dr. İhsan Fazlıoğlu
(Bilim Tarihçisi):

“Şekli benzerlikler, fikri benzerlik gerektirmez”

Bir medeniyetin anlamı/maevî derinliği değeri ve resmî dünyasının terbiye/birikliği ölçütüdür. Resmî, içerisinde gömülü bulunduğu değerleri dikâte almaksızın, başka bir medeniyetin diline tercüme etmeye çalışmak tahribî ve tabiriî doğrudur. Bu ille çerçevesinde bir medeniyete varlık kazanmış herhangi bir bilgi tarzına, yalnızca şekli benzerliklere, çeşitli androşmalara dayanarak, başka bir medeniyetin kavramlarıyla ifade etmeye çalışmak, mecaz seviyesinde dikâte alınmazsa hakikat sınırlarından, ilginç, bir o kadar da ilmi-olmayan sonuçlara yol açar. Çünkü şekli benzerlikler, zorunlu olarak, fikri benzerlikleri gerektirmez.

İslam medeniyetinde varlık kazanmış ilm-i hiyel ya da ilm-i âlet-i ruhiyye adlı bilim dalı ilkece, kadim felsefede önemli bir sorun olan boşlukun (hâli) var-olmadığını göstermek üzere icad edilen aletlere ilişkin bir bilim dalıdır. Bu sorun açısından hiyel fizik biliminin (ilm-i tabîi) bir alt-dalı iken, kullanılan değişik aletlerin büyüklükleri ile çeşitli niceliksel durumlarını belirlemek bakımından da geometrinin (ilm-i hendese) bir alt-dalıdır. Kısaca dendiği hiyel, tedbir anlamında, matematik ya da fizik bilimlerinde ulaşılan bir sonucun birbirine mutabakatını her iki bilim dalından yardım alarak tersim ve temsil yoluyla denetleme ve kanıt-

ma işleminin adıdır. Bu bilimin bir gayesi de, icad edilen aletlerin ilginçliğinden istifade ile nefsi mutlu etmek ve rahatlatmaktır. Bugünkü anlamda ‘robot’ tasavvurunun ortaya çıkması için, her şeyden önce mekanik-otomatik kavramlarını içeren bir tekhn-logos zihniyeti; bu zihniyetin dayandığı dünya resmi ile bu resmi besleyen bir değer dünyasına sahip olunması gerekir. Bu şema, bazı parçalarına hem de ayrıntılı şekilde tesadüf edilmekle beraber, bir bütün olarak İslam medeniyetinde görülmez. Kısaca dile getirilirse, İslam medeniyetinde mekanik anlayış ilk dönemlerden itibaren varlığını sürdürmüştür. XVI. yüzyılın ikinci yarısında otomatik fikrine ulaşılmasına karşın teknolojiye dönüşecek bir tekhn-logos zihniyeti oluşmamıştır. Çünkü dünya resmi bir bütün olarak mekanikleştirilmemiş; böyle bir resmin içerisinde büyüyeceği bir theo-logos ile kosmologos geliştirilmemiştir.

Şu anda ilk sibernetikçi olarak kabul edilen Ebul-iz İsmail bin ar-Razzaz el-Cezeri 1205-1206 yıllarında yazdığı “Kitab-ül’-Camü Beyne’l-İlm-i ve’l-amelen-Nafi’ Fi Sinaat’l-Hiyel” adlı kitabı niçin sonraki yüzyıllar boyunca niçin bir Terminatör’ün öncüsü olmadı? Ucunda Terminatör olmayan bir bilim hikâyesine göz attık.

İlk sibernetikçi kabul edilen Ebul-iz İsmail bin ar-Razzaz el-Cezeri 1205-1206 yıllarında yazdığı “Kitab-ül’-Camü Beyne’l-İlm-i ve’l-amelen-Nafi’ Fi Sinaat’l-Hiyel” adlı kitabın içinde, 300’e yakın otomatik makine ve sistemleri ile ilgili bilgi verdikten sonra çalışma özelliklerini semalarla gösterdiği hatırlatmakta fayda var. Sadece suyun kaldırma ve hisse, gücüne kullanılarak tamamen yeni bir teknik ve sistem kurmuş olan Ebul-iz, çok yönlü otomatik hareketler elde etmiştir. Mücadimz kitabını Artukogulları hükümdarı Ebul Fethi Mahmut İbn-i Mehmet İbn-i Karaslan’ın isteği üzerine kaleme almıştır. Kitapta meyve ve içecek ikram eden, abdest almaya yardım eden ya da zamanı gösteren otomatikler mevcuttur.

Topyaz Akman kitabında “müzikli kayıt makinesi”ni izah ederken “eğer Ebul İz, kayıçının köneğini hareket ettirmeye yerine, bir kayıçın, “dönen şaşı sistemi ile hareketini” ya da “dişli çarkların, kepeçleri pervane gibi döndürmesi” ile “suda kayma sistemini” uygulaysaydı, hiç kuşku yok ki kendisinden yüzyıllarca sonra ortaya atılacak olan “dişli çarklar” ve bir mil üzerinde dönen tekerlekler” ile kendiliğinden hareket eden, gücümüzün otomobillerini yapan ilk insan olacak” diyecek hayranlar. Gerçekten de modern gelişmeler olan robotlarla, otomobillerle ya da Nabi Avcı’nın kitabının isimleriyle “Bombacı Parmenides” ile Ebul-iz arasında sadece nicelik farkı mı vardır ki bir şeyet geçmekten, isabetlilikten söz etmek mümkün olabiliriz?

PARMENİDES EBUL-İZE KARŞI
Ebul-iz ile “Bombacı Parmenides” arasındaki mahiyet farkını anlamak üzere Prof. Dr. Teoman Duraklı’ya kulak vermeye fayda var: “Şartları temelden değiştirmek buj-rası, Yenicag dindag Atırupalimn, ozellikle de onun devami olan Çağ-dag İngiliz-Yahudi medeniyetinin ‘homo economicus’una mahsusdur.

Şartları kazanç hedefine -yani arzu değer- yönüne döndürmeği mümkün kılacak kuralları çerçevesinde düzenlenmiş, sistemleştirilmiş bilgidir. Felsefe-bilimsel-sosyal-siyaset. İste, Yenicag Avrupa ile Çağ-dag İngiliz-Yahudi dünyasında sistemleştirilmiş bilginin burca ragbet kazanması ve bunun günlerce arması bundandır. Kazanç, hayatın siktet merkezi olmasa, ilk bakışta, iticailiyata uzaktan yukundan ilgisiz, ilgisiz yokmuş gibi gözükten nice âmil ile unutulmuş, o yöne koşulmuşu başlatılmıştır. Hayat, bütün yanlarıyla, yönleriyle ve bilimsel ve çeşitlendirilmiş iticailiyat ile ilişkilidir.”

beraber, bir bütün olarak İslam medeniyetinde görülmez. Kısaca dile getirilirse, İslam medeniyetinde mekanik anlayış ilk dönemlerden itibaren var olmasına, XVI. Yüzyılın ikinci yarısında otomatik fikrine ulaşılmamasına karşın teknolojiye dönüşecek bir tekhn-logos zihniyeti oluşmamıştır. Çünkü dünya resmi bir bütün olarak mekanikleştirilmemiş; böyle bir theo-logos ile kosmologos geliştirilmemiştir.

<https://fazlioglu.blogspot.com/2020/02/arsivden-bir-ih-san-fazlioglu-yazisi-sekli-benzerlikler-fikri-benzerlik-gerektirmez.html>

İlk sibernetikçi kabul edilen Ebul-iz İsmail bin ar-Razzaz el-Cezeri 1205-1206 yıllarında yazdığı “*Kitab-ül’-Camü Beyne’l-İlm-i ve’l-amelen-Nafi’ Fi Sinaati’l-Hiyel*” adlı kitabın içinde 300’e yakın otomatik makine ve sistemleri ile ilgili bilgi verdikten sonra çalışma özelliklerini şemalarla gösterdiğini hatırlatmakta fayda var. Sadece suyun kaldırma ve basınç gücünü kullanarak tamamen yeni bir teknik ve sistem kurmuş olan Ebul-iz, çok yönlü otomatik hareketler elde etmiştir. Mucidimiz kitabını Artukoğulları hükümdarı Ebul Feth Mahmut İbn-i Mehmet İbn-i Karaaslan’ın isteği üzerine kaleme alınmıştır. Kitapta meyve ve içecek ikram eden, abdest almaya yardım eden ya da zamanı gösteren otomatlar mevcuttur.

Toygar Akman kitabında “müzikli kayık makinesi”ni izah ederken ***“eğer Ebul İz, kayığının küreğini hareket ettirmesi yerine, bu kayığın, “dönen şaft sistemi ile hareketini” ya da “dişli çarkların, kepçeleri pervane gibi döndürmesi” ile “suda kaynama sistemini” uygulaysaydı, hiç kuşkusuz yok ki kendisinden yüzyıllarca sonra ortaya atılacak olan “dişli çarklar” ve “bir mil üzerinde dönen tekerlekler” ile kendiliğinden hareket eden, günümüz otomobillerini yapan ilk insan olacaktı”*** diyerek hayıflanır. Gerçekten de modern golemler olan robotlarla, otomobille ya da Nabi Avcı’nın kitabının ismiyle söylersek “Bombacı Parmenides” ile Ebul-iz arasında sadece nicelik farkı mı vardır ki bir teğet geçmekten, isabetsizlikten söz etmek mümkün olabilsin?

PARMENİDES EBUL-İZ’E KARŞI

Ebul-iz ile “Bombacı Parmenides” arasındaki mahiyet farkını Prof. Dr. Teoman Duralı’ya kulak vermekte fayda var: ***“Şartları temelden değiştirmek ihtirası, Yeniçağ dindışı Avrupa’sının, özellikle de onun devamı olan Çağdaş İngiliz-Yahudi medeniyetinin ‘homo economicus’una mahsustur. Şartları kazanç hedefine –yani artı değer- yönüne döndürmeği mümkün kılansa bilgidir; üstelik, biçimsel mantık kuralları çerçevesinde düzenlenmiş, sistemleştirilmiş bilgidir: Felsefe-bilim>fen>sanayi>iktisat. İşte, Yeniçağ Avrupa’sı ile Çağdaş İngiliz-Yahudi dünyasında sistemleştirilmiş bilginin bunca rağbet kazanması ve bunun gittikçe artması bundandır. Kazanç, hayatın sıklet merkezi olunca, ilk bakışta, iktisadiyatla uzaktan yakından ilgisi, ilişiği yokmuş gibi gözükse nice âmil ile unsur, o yöne koşulmağa başlanmıştır. Hayat, bütün yanlarıyla, yönleriyle ve bilcümle veçheleriyle iktisadileşir olmuştur.”***

<https://fazlioglu.blogspot.com/2020/02/arsivden-bir-ihsan-fazlioglu-yazisi-sekli-benzerlikler-fikri-benzerlik-gerektirmez.html>